

El pare Ubach

Joan Ferrerós

Dissabte que ve, a l'Sport de Figueres presentarem el darrer llibre de viatges del pare Ubach que ha rebut la gràcia de la impremta. L'ha editat de forma magnífica la professora figuerenca Lourdes Godoy, després de barallar-se amb la cal·ligrafia impossible d'unes notes segurament privades, salpebrades de noms propis i comuns de llocs i llengües llunyanes. Bonaventura Ubach va ser un monjo de Montserrat a qui a principis del segle passat la passió per l'Orient Mitjà i la devoció per l'Antic Testament van portar diverses vegades a viure i recórrer el que avui són Síria, el Líban, Palestina i Jordània. Aprengué àrab, hebreu i siríac –per fer-ne via, arameu–, i portà al monestir de la marededéu negra bona part de les antiguitats bíbliques que avui dia reposen al museu montserratí. Feu més coses: engegà una nova traducció de la Bíblia al català, fou professor de semítiques a les institucions vaticanes i de l'Església catòlica siríaca, etc.

El llibre, publicat per l'Abadia de Montserrat, es diu *Bonaventura Ubach al país dels cedres i a la Transjordània. Impressions del Mont Líban*. És el tercer volum estampat dels viatges del monjo –els altres dos havien sortit el segle passat–, compost bàsicament en forma de dietari, i que resulta entre aventurer i apassionat per la manera com entoma els assumptes lingüístics i litúrgics, particularment quant a les llengües –llatí, siríac, àrab...– usades en les cerimònies, cants i celebracions. Ens passeja a peu, a cavall, en tren o en vaixell per aquestes terres tingudes per santes que ara són àrides i ara –les ribes del Jordà– són fèrtils. Llegint-lo, sentim el risc de ser atracats per algun beduí saltacamins i compartim l'espai exterior amb, encara, llops, gaseles, xacals, tigres i... mosquits, i la màrfega amb xinxes i puces. Ens estem a monestirs, particularment al de Charfet, seu del patriarcat de l'Església catòlica siríaca; dormim en hotels o a La Belle Étoile a Beirut, Jerusalem, Acre, Tir, Jaffa, Haifa i al desert; ens fem amb xiïtes, sunnites, drusos, armenis, grecs, maronites o baladites, siris, caldeus, alepins, llatins, jacobites i circassians. I entrem en el complex món de les creences, cristianes o musulmanes, d'aquella geografia. Com que el pare Ubach és com és, mentre ens movem ens va fent presents versicles d'Isaïes, Ezequiel, Elies, Eliezer i Sara com si fossin vius.

Ens passeja
a peu, a
cavall, en
tren o en
vaixell per
aquestes
terres
tingudes
per santes